

Andrzej Sikorowski, Żal za Piotrem S.

Spotkałem wczoraj Piotra we śnie w Rynku po kabarecie
Miał obok siebie gwiazdy dwie: Ankę Szalapak i Becię
Gdy zapytałem dokąd w noc idzie kompania cała
Odpowiedzieli - jeden krok na Bracką do Turnaua
Ledwie minęło parę chwil o już stukamy w bramę
Grzesiek szykuje wódkę i siada za fortepianem
Piotr opowiadać zaczął tak, że migotały słowa
Po brodzie mu płynęła łza czterdziestoprocentowa
Zegar zadzwonił jak to w snach, zachłysnął się kurantem
I wtem Wójcicki stanął w drzwiach z fasonem i belcantem
Wręczył Piotrowi bukiet róż zaśpiewał: czas się zbierać
Taksówki podstawione już do Maszyc do Preisnera
A u Zbyszka, jak zawsze u Zbyszka, jego żona cichutka jak myszka, psów
Czereda i pełno w kieliszkach i nijaki nie grozi nam głód
Tu muzyka się snuje po kątach i Terenia po gościach posprząta
I za oknem zieleni się łąka i niejeden wydarzy się cud
Piotr z powagą obejrzał obrazy, chyba przy tym się trochę rozmarzył,
Bo miał uśmiech anielski na twarzy, bez obrazów wszak trudno jest żyć
Potem jakby się na nas pogniewał, nagle stwierdził, że żegnać się trzeba
Bo ma drogi kawałek do nieba a przed świtem powinien tam być
Spotkałem wczoraj Piotra we śnie w Rynku po kabarecie
Bo najważniejsze prawdy dwie zaśniejcie a znajdziecie